

en Tak, fordi vi her har — jeg synes paa praktisk Maade — løst det gamle Spørgsmaal om Statstjenestemændenes Adgang til Bierherv og løst det paa en Maade, som man i hvert Fald fra den Side i 1909 — 11 vilde have været væsentlig tilfredsstillt af. Vi har nu ikke faaet Tak for det; tværtimod har man, som det ærede Medlem udtalte i det Foredrag, han holdt her forleden Dag, opfattet det saaledes, at der i det fremsatte Lovforslag laa en Opmuntring til Tjenestemændene til at søge Beskæftigelse udenfor deres egentlige Tjenestetid. Det er i hvert Fald lige det modsatte af det, som har været Kommissionens Tanke. Jeg synes heller ikke, at det ærede Medlem med nogen som helst Ret kan faa dette ud af Kommissionsforslaget. Thi nu er der ingen Begrænsning, ingen Kontrol, og det, vi søger at indføre, er en Kontrol med Statstjenestemændenes Søgen-Virkosomhed udenfor Statstjenesten. Det søger vi at opnaa paa den Maade, som „Benkommissionen“, for at bruge dette populære Udtryk, i 1909 — 10 foreslog, og som man saa gjorde et Forsøg paa at faa gennemført her i Rigsdagen, et Forsøg, som ikke lykkedes. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem har Ret i, at der ved denne Appel til Ministeren som den, der har den endelige Afgørelse af Spørgsmaalet om, hvorvidt Tjenestemændene skal have saadan Ret eller ej, indføres et Embedsmandsvælde. Jeg tror, at det er det eneste Sted, hvor der overhovedet kan findes en Appellinstans, som er nogenlunde brugbar. Det, at Ministrene skifter, er ikke afgørende, fordi enhver Minister, han sidde kort eller længe, han høre til det ene eller det andet Parti, er Rigsdagen og derigennem Offentligheden ansvarlig for de Bevillinger, han giver Tjenestemændene til at søge Virksomhed udenfor Statstjenesten, og i disse Spørgsmaal er det dog i sidste Instans Offentligheden, som er den højeste Domstol.

Dernæst skal jeg gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem for Vejle Amts 1ste Valgkreds (L. Rasmussen). Det ærede Medlem var inde paa et Efterkrav, som det ærede Medlem mente, Statstjenestemændene kunde stille, naar nu denne Lønningslov blev gennemført. Det ærede Medlem fremkom med nogle Beregninger, som skulde vise, at i Virkeligheden kunde Statens Tjenestemænd i stort Antal komme og sige: Vi faar mindre i Løn, naar dette Lovforslag bliver ophøjet til Lov, end vi havde før. Jeg modsagde i en kort Bemærkning det ærede Medlem i Gaar og mener, at der ligger megen Vægt paa at faa den Betragtning slaet ned,

idet den efter min Formening vil føre til, at vi maatte lave hele Lovforslaget om, thi en saadan Række af uberegnede og uberegnelige Efterkrav vilde det være ganske uforvarsvarligt af Rigsdagen at give Hjemmel for. Men det ærede Medlem har heller ikke Ret i sin Betragtning, og de Forudsætninger, hvorpaa det Lovforslag, Folketinget vedtog i Gaar, er udarbejdet, er ogsaa helt andre. Lønningskommissionen har udarbejdet Forslaget, og det stod da ogsaa i Lønningskommissionens Udvalg, som havde den Sag til Behandling, og i Kommissionens Plenum ganske klart, at vi maatte møde med et Forslag, som ikke aabnede Mulighed for Betragtninger af den Art, som det ærede Medlem fra Fredericia i Gaar var inde paa. Og da dette Forslag blev forelagt i det Udvalg, som havde denne Sag til Behandling, mødte vi samtidig med en nøje Beregning af, hvilke Indtægter typiske Stillinger her i Landet vilde faa i 1919, naar dette Lovforslag blev gennemført, i Forbindelse med allerede eksisterende Lønningslove og ekstraordinære Tillægslove, og hvad de samme Stillingers Indehavere vilde faa, dersom den nye Lønningslov, vi i Dag har til Behandling, bliver gennemført, og vi kom for disse typiske Stillingers Vedkommende til det Resultat, at de efter det nye Lønningslovforslag vilde faa en højere Indtægt i et Aar, end de vilde faa selv naar det Lovforslag, som i Gaar blev behandlet færdigt i dette høje Ting, blev gennemført. Jeg skal nævne nogle af disse typiske Stillinger, fordi det forekommer mig i denne Sag, at det har stor Fremtidsbetydning. En Portør paa Landet paa Begyndelsesløn vil efter den Beregning, vi gjorde, faa følgende Indtægter, naar det Tillægsforslag der blev vedtaget i Gaar, bliver gennemført for hele Aaret 1919 2 838 Kr., efter det nye Forslag for et helt Aar 3 000, altsaa en Forbedring paa 162 Kr. En Portør i København paa Slutløn vil paa samme Maade stige fra 3 642 Kr. til 3 720 Kr. En Assistent paa Landet paa Begyndelsesløn vil stige fra 3 228 Kr. til 3 420 Kr., og en Assistent i København paa Slutløn vil stige fra 5 160 Kr. til 5 220 Kr. En Lokomotivfører i København paa Slutløn vil stige fra 4 750 Kr. til 5 100 Kr., en Trafikinspektør i København af første Grad paa Slutløn vil stige fra 9 430 Kr. til 9 690 Kr. Det ærede Medlem vil af disse Tal se, at vi har taget en Række typiske Stillinger og for alle disse Stillingers Vedkommende paavist, at de vilde drage i Gaar, ikke med nogen Ret kan drages.